

השולח פרק רביעי גימין

מג.

עין משפמי נר מצוה

קה א מיי פ"ב מהל'
מכירה הלכה א סמג
עשין פ"ב טו"ש"ע ח"מ ס'
ר"ט קט"ד :
קו ב מיי פ"ו מהל'
תמימות הלכה א
סמג לאוין רכז רכה טור
י"ד קי"ג זאל:
קו ג מיי פ"ד מהל'
אישות הלכה ח סמג
עשין מה טו"ש"ע א"ע
סימן מד סעי' א:
קה ד ה מיי פ"ג
הלכה ט סמג שס
טו"ש"ע א"ע ס"י לא סעי'
ח:
קו ו ז מיי פ"א מהל'
מקן ממון הלכה ז
סמג עשין סו טו"ש"ע י"ד
ס' רסו סעי' סג:
קו ח מיי פ"ד מהל'
אישות הלכה נו סמג
עשין מה טו"ש"ע א"ע ס'
ממון טו"ש"ע א"ע ס'
ק"א ט מיי פ"ג הלכה
י"ז ו"ג מהלכות
אסורי ביאה הל' ג סמג
לאוין קנה:
ק"ב י מיי פ"ו מהל'
יבום הלכה לא סמג
עשין לא זכ טו"ש"ע א"ע
ס' קעד סעי' ז:

תורה אור השלם

1. ובהן בי יקנה נפש קצין בסקופו הוא יאכל בו וילדי ביתו הם יאכלו בלחמיהו וירקא כב אי כי יתפש איש באחיו בית אביו שמלקה לכה קצין תהיה קנה והמכשלה הזאת תחת ישיערה ג

פסקי ר"ד

מי שחציו עבר וחציו בן חורין שקדש בת חורין מקודשת היא משום צד חירות שבו ואפילו אם תמצא לומר המקדש אשה לחציו אינה מקודשת התם משום דשייר בקנינו הכא לא שייר בקנינו וכן נמי שפחה שחציה שפחה וחציה בת חורין שנתקדשה מישראל קדושה קדושת משום צד חירות שבה. ואפילו אם תמצא לומר המקדש חצי אשה אינה מקודשת התם שייר בקנינה הכא לא שייר בקנינה

מי איבא עבדא דלא מודבן לקנסא. וא"ת כי אמר נמי דלנינו מכור^א תקשי ליה מי איכא עבדא דלא מודבן לקנסא שיוכל למכרו כולו לגמרי^ב וי"ל דלא ימצא קונים שיקנוהו לגמרי אפי' לא יטורכו לפרנסו שיוכל לומר עשה עמי ואיני זך מ"מ מימנעי אינשי לקנותו שלא יהא רגיל אללס אזל אס מכרו לקנס מכור זמנין דזניי ליה ועי"ל דאפי' מוכרו כולו לגמרי אינו מכור דהא אינו שוה כלום ואינו מכור אלא לקנס ולקנס אינו מכור^ג.

אם תמצא לומר התקדשי לחצי מקודשת. וגבי אשה קאמר אס תמצא לומר חציין מקודשת לי אינה מקודשת והוי מני למימר אפיכא^ד אלא האמת נקט דכ"י מסיק בפ"ק דקידושין (ק"ג) וי"א אמרת קדושו יא קדושין יורשין מנא איה. תימה דמה תולה יורשין בקדושין והלא זנו מן הפנויה יורשו כדאמר (יבמות ק"ד) גבי עשרה כהנים שפירש אחד מהן ובעל דהולד שמוקי שמשמתקין אותו מנכסי אזני משום דלא ידעי אכזה מנו ואפי' זנו ממזר מערוה דלא תפסי זה קידושין מן צפרא שני דיבמות (ק"ד) דהוי זנו לכל דבר והיינו לירשו והכא אי תפסי זה קידושין גרע^ה טפי דלמי נד עבדות ומשמתם זכ"א כדאמרין [בזהלוין] (שס ק"ג מה) וי"ל דסבר הש"ס דאס אימא דלא זכר קדושין הוא און זנו מתייחס אחריו^ו ולא דמי לעריות דתפסי זה קדושין לעלמא אזל האי^ז דלא זכר קדושין הוא צסוס מקוס^ח און הנן מתייחס אחריו: ואין

בקנינו מאי ת"ש הימית מי שחציו עבר וחציו בן חורין נותן חצי קנס לרבו וחצי כופר לירשיו ואי אמרת קידושו לאו קידושין יורשין מנא ליה אמר רב אדא בר אהבה כשעשאו טרפה * ומאי יורשיו נפשיה * אמר רבא שתי תשובות בדבר הדיא דירשיו קתני ועוד כופר הוא * ואמר ריש לקיש כופר אין משתלם אלא לאחר מיתה אלא אמר רבא יראוי ליטול ואין לו אמר רבא כשם שהמקדש חצי אשה אינה מקודשת כך חציה שפחה וחציה בת חורין שנתקדשה אין קדושה קדושין דרש רבה בר רב הונא כשם שהמקדש חצי אשה אינה מקודשת כך חציה שפחה וחציה בת חורין שנתקדשה אינה מקודשת א"ל רב חסדא מי דמי התם שייר בקנינו הכא לא שייר בקנינו הדר אוקים רבה בר רב הונא אמורא עליה ודרש^א והמכשלה הזאת תחת ידיך אין אדם עומד על דברי תורה אלא אם כן נכשל בהן^ב אע"פ שאמרו המקדש חצי אשה אינה מקודשת אבל חציה שפחה וחציה בת חורין שנתקדשה קדושה קדושין מ"מ התם שייר בקנינו הכא לא שייר בקנינו אמר רב ששת כשם שהמקדש חצי אשה אינה מקודשת כך חציה שפחה וחציה בת חורין שנתקדשה אין קדושה קדושין ואם לחשך אדם לומר^ג איזו היא שפחה חרופה זו שחציה שפחה וחציה בת חורין * המאורסה לעבד עברי אלמא בת איתרוסי היא אמור לו כלך אצל ר' ישמעאל * שהוא אמר בשפחה כנענית המאורסה לעבד עברי ושפחה כנענית בת איתרוסי היא אלא מאי אית לך למימר מאי מאורסת מיוחדת הכא נמי מאי מאורסת מיוחדת אמר רב חסדא חציה שפחה וחציה בת חורין שנתקדשה לראובן ונשתחררה וחזרה ונתקדשה לשמעון ומתו שניהם מתיבמת ללוי ואין

תשובה לדבר זה מאותה שגיטו במס' כריתות (א). והפדה לא נפדתה דשפחה חרופה אחו וזו פדויה ואינה פדויה חציה שפחה וחציה בת חורין המאורסה לעבד עברי. והוא הדין לכל ישראל אלא אורחא דמלתא נקט משום דעבד עברי מותר בשפחה: **אלמא בת אסרוסי היא.** מן מקמי מאורסת: אמור לו. ובי סבור אתה שהן אירוסי ממש: **כלך אצל רבי ישמעאל.** דלמיר התם דברה תורה כלשון בני אדם ובשפחה כנענית שלא נפדית כלל קמתעיי קרא: **המאורסה לעבד עברי.** וכי שפחה כנענית גמורה בת קדושין היא הא תמורה בעלמא היא עם הדומה למתורה: **מיוחדת.** וגזירת הכתוב היא דמתייבז עליה אדם הואיל וייחודה לעבד עברי המותר בה: **וחזרה ונתקדשה לשמעון.** אחריו ובחיי ראונו וראובן לא גירשה: ואין

דלמא מודה. צ"ד קודם העדלת עדים ומודה צקנס פטור: **ויליד בית מה ס"ל.** לענין אכילת תרומה ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו. יליד בית בן שפחה: **אינו בן.** דלא כתיב אלא קנין כספו הוא יאכל בו: **אף קנין כסף אע"פ שאינו שוה כלום.** כגון שנעשה מוכה שחין:

מי איכא עבדא דלא מודבן. צפירוטה: **לקנסא.** שאם יגמנו שור ועול שלשים כסף: **צטרפה.** שאין משלמין עליו קנס דגבזא קטילא הוא: **והא חוי למיקס קמיה.** לשרתו אע"פ שנחתכה רגלו למעלה מן הארכובה או ניקצ קרום המוח ראוי לשרות קל: **זמנוול.** דמליס והוי נמי טרפה דלאו זכר קנסא הוא: **צקדושין אמרינין.** התקדשי לחצי מקודשת חציין מקודשת לי אינה מקודשת הכא מי הוי קדושין או לא: **אס תמצא לומר.** כלומר אי צעית למפשט מיקיימא לן התקדשי לחצי מקודשת לא דמי דהתם זכר חורין הוא וחזיא לכוליה והכי קאמר לה אי צעינא נסיבנא אחריתי צהדיך אזל הא לא חזיא לפלגא דעבדות ידייה: **ואס תמצא לומר חציין מקודשה לי אינה מקודשה.** וצעית למפשט לי מיתה דכי היכי דמקדש חצי אשה אינה מקודשת הואיל דלא מזנין למימר דהכי קאמר לה דתנסיב אחריתא צהדי דאימתא לא חזיא לתרי ואשתכח דפלגא הוא דקדיש הכא נמי חצי איש שקדיש לא הוו קידושין לא דמי דהתם שייר בקנינו דהוה ליה לקדשה לכולה אזל האי לא שייר מידי דכל נדחוי למעשה עבד: **כשעשאו טריפה.** דהוה ליה כמאן דקטליה ויהיב ליה לנפשיה: **ועוד כופר הוא כו'. דששלמא קנס דלא כתיב ציה מיתה אלא נגיחה שנאמר אס עבד יגח השור וגו' (שמות נב) איכא לאוקמיה כשעשאו טריפה אזל בכופר של בן חורין כתיב (שס) והמית איש או אשה: **ראוי לטול.** דפלגא לאו זכר קנסא הוא אלא זכר כופר: **ואין לו.** שהרי מת יורשים אין לו שיגבו וזה המזיק וזה צמה שצידו ולעולם צשמת והי"ק נותן חצי קנס לרבו וחצי כופר ראוי לנתן לירשיו אס היו לו יורשין: **אוקי אמורא עליה.** העמיד מתורגמן לפניו לחזור ולדרוש: **והמכשלה הזאת.** כלומר כך התחיל דברשא מן קרא כתוב והמכשלה הזאת תחת ידיך צאנשי ירושלים שפסקה תורה מיהס והיו שואלין לחציה סמלה לך קצין מתייה לנו והמכשלה הזאת תחת ידיך כלומר דברים שמתוסין לשמה לנו ותהיה קצין והמכשלה הזאת דברי תורה שאין אדם עומד על אמתתן עד שיכשל בהן להורות טעות ויכלימנה והוא אלא וכן צ"ל תחת ידיך הן אף אני נכשלתי בצוראתי וחוורני צי: **ואס לחשך אדם לומר.****

מוסף תוספות

- א. לקנס. מוס' ה"א.
- ב. יהיה הקנס לקונה אותו. מוס' ה"א.
- ג. אשתכח דלאו מידי קא זבין. ומה"ש נמי נחא אמאי אינו שריב, דהרי דלא מודבין לקנס, מ"מ הוא יכול להשנותו לקנס ושהו לו כסף. אלא כיון דהשתא לא שוה לי מידי קודם שיבא הקנס לא מקרי קנין כספו. מוס' ה"א.
- ד. את"ל [התקדשי לחציין אינה מקודשת משום דשייר בקנינו, וגבי אשה הוה מצי למימר חציין מקודשת לי מקודשת משום דחזיא לכולה. מוס' ה"א.
- ה. ונקט את"ל משום דתלמודא שקיל וטרי בה. מוס' ה"א.
- ו. כ"ש. מוס' ה"א.
- ז. ה"בן. מוס' ה"א.
- ח. אפי' אחר צד חירות שבו. מוס' ה"א.
- ט. צד חירות. מוס' ה"א.
- י. והו"ל כגוי ועבד הבא על בת ישראל דלא תפסי בה קידושין. מוס' ה"א.

(א) קדושין ג. (ב) ג"ז ס"ט. (ג) שבת קיט. מגינה נ"ד. (ד) כריתות י"א. (ה) נ"ל (ו) ומאורסה ק' איתא בכריתות. (ז) וכריתות ס"א. (ח) וקדושין י"א. (ט) וקדושין ס"א.

גילוי הש"ס

גמ' מי איבא עבדא כו'. ע"י ערפי ד' ב פ"א מ"ה ל"ח מנוול: שם מי שחציו עבר וחציו בן חורין. ע"י ירושלמי פ"ח דפקדוסי הלכה א: שם ובמ"א יורשיו נפשיה. ע"י פ"ח כפקדוסי מ"ס ח"ס בתוספתא סימן ב: שם אמר רבא שתי תשובות. ע"י פ"ח ד' ע"ג ט"א וס' י: שם ואמר ר"ל כופר. ע"י ב"ק ד' מ' ע"ג:

מוסף רש"י

אין אדם עומד על דברי תורה. על חורין לאוחרן כהלכתן (שבת קכ). אלא אם כן נכשל בהן. עד שאומן ב' ונ' פעמים צעניש דהיינו פעמי מרה המאמרין (שם) כשהתלמיד נכשל בשמועתו פעם ראשונה ושניה הוא נותן לב לעמוד על שמועתו (תורה י"ד).

מוסף תוספות

- א. לקנס. מוס' ה"א.
- ב. יהיה הקנס לקונה אותו. מוס' ה"א.
- ג. אשתכח דלאו מידי קא זבין. ומה"ש נמי נחא אמאי אינו שריב, דהרי דלא מודבין לקנס, מ"מ הוא יכול להשנותו לקנס ושהו לו כסף. אלא כיון דהשתא לא שוה לי מידי קודם שיבא הקנס לא מקרי קנין כספו. מוס' ה"א.
- ד. את"ל [התקדשי לחציין אינה מקודשת משום דשייר בקנינו, וגבי אשה הוה מצי למימר חציין מקודשת לי מקודשת משום דחזיא לכולה. מוס' ה"א.
- ה. ונקט את"ל משום דתלמודא שקיל וטרי בה. מוס' ה"א.
- ו. כ"ש. מוס' ה"א.
- ז. ה"בן. מוס' ה"א.
- ח. אפי' אחר צד חירות שבו. מוס' ה"א.
- ט. צד חירות. מוס' ה"א.
- י. והו"ל כגוי ועבד הבא על בת ישראל דלא תפסי בה קידושין. מוס' ה"א.

השולח פרק רביעי גימין

(א) [לקמן פג: א] יצמות טו. לעיל לה. א) שנת קי"א. יצמות פה: [נדקדשו לה]. ד) [לעיל לה: יצמות טו]. א) [נדקדשו פה: א] (ו) [פ"ג]. מוספתא לקמן מד ע"ד"ה' לה"ל. (ז) לקמן פה: קדושין ו. [תוס' ע"ג פ"ד]. (ח) [פ"ג ח"ג כ"ג מג. ד"ה אין ל"ג]. ט) והרי משכון דלפירא וזמן לגופיה הכא במאי עסקי בשלוה. ס"ח מג"ד. (י) [ג"ג מג. יא] [לקמן מה. א]. (יג) [לקמן מז. א].

תורה אור השלם

1. וְאֵיךְ בִּי יִשְׁכַּב אֶת אִשְׁתּוֹ שְׂכֵבֶת זָרַע וְהוֹאֵה שֶׁפָּחָה נִזְרַפְתָּ לְאִשׁ וְהִפְדִּיהָ לֹא נִפְדְּתָהּ אוּ וְהָפְדָהּ לֹא נָתַתָּה אוּ וְהָפְדָהּ לֹא נָתַתָּה בַּקֶּרֶת וְהָפְדָהּ לֹא יִזְמְנוּ בִּי לֹא תִהְיֶינָה לָךְ יוֹמֵי יוֹם אֵיךְ יֵשׁ כַּחַשׁ. 2. וְיִבְרַךְ אֹתָם אֱלֹהִים וְיֵאמֵר לְרָגְלָם בְּרַחֲמֵי שָׁמַיִם וְיַרְבֵּם בְּרִזְוֹת אֱתָנָה וְיַעֲרוֹף הַשָּׁמַיִם וְיַכְלִיךְ תָּהָה בְּרַחֲמֵי שָׁמַיִם וְיַבְרִיא אֶת כַּחַשׁ וְיִבְרִיא אֶת כַּחַשׁ.

מוסף רש"י

וכפ"ו את רבה ועשה את חורין. **מ"ו** מנוהגת לעולם (יבמות טו) מפי שלח היתה רחוקה לא לעבוד ולא לזן חורין (לעיל פ"ג). מנהג הפקר נהגו בה. לאו משום דליחמא מיתקדש אפריה ורביה, אלל מתוך שלא היתה רחוקה לא היתה מיוחדת לאש והיו נהגין כה הפקר בנות (ע"ז) לפי שלא היתה ימילה לעולם היתה מפקדת עולם ומתקדש בה, לפרק כפי את על לשמירה (יבמות טו). יצא בן חורין. להמיר עבדו המוכר עבדו ולקנותו וכן המוכר עבדו אפילו לפרעל בחוזה לחך ילא לחיות (ש"ד כ"ג). וצריך גט שחרור. להמיר עבד חורין משום עבדו כוכבים גופו לא קני דכתיב מהם מקני, אם קנין מהם ולא הם קונים מהם ולא הם קונים זה את זה (פ"דו טו).

פסקי ר"ד

אמר רב (חנה) [הנ"ל] בר קטינא אמר רב יצחק מעשה בשפחה אחת חורין וכפ"ו את רבה ועשו אותה בת חורין כמאן כ"ו יוחנן בן ברוקא דאמר על פניהם הוא אומר ויברך אותם אלהים ויאמר להם פרו ורבו אמר רב נחמן בר יצחק לא התם מנהג הפקר נהגו בה: **מ"ז** המוכר את עבדו לכנענים או לח"ל יצא ב"ה. אין פורים את השבויים יתר על דמיהם מפני תקון העולם. אין מבריחים את כשוכרים אותו לכנענים גט שחרור מוכר ראשון

ואין אני קורא בה אשת שני מתים. ולא ימכה שניהם היא צאה ואמרי' ביצמות (דף לה): **ג'** אחין נשואין **ג'** נשים נכריות ומת אחד מהם ועשה בה השני מאמר ומת חוללת ולא מתיצמת שנאמר ומת אחד מהם וגו' (דברים כה) מי שעליה זיקת יבם א' ולא שעליה זיקת שני יצמינו חו ע"י מאמר לא ילמה מזיקת יבום הראשון כולה ובמקצתה חל עליה זיקת יבום השני אלל הכא לא זיקת שנים עליה דחד מנייהו קדושין גמורים ודאיך לחו כלום ומייהו משום פלוגתא דאמוראי דלעיל מספקא לן הי מנייהו הו קדושין והשתא דמתו להו מתיצמת ללוו ממנה נפשך כו': וחזרה ונסקדשה לשמעון. ולאו משום אחיו נקט ליה: **פ' קדושין ראשון.** אפי' למ"ד מקודשת צה השמרו והפקיעה ומקודשת לפני שהרי שגמנה גופה והוא לה כקטן שנולד: **גמרו קדושין ראשון.** ע"י השמרו גמרו דעד עכשיו הצה עליה צאש ומלקות היה אפילו מויד ומכאן וליכך הצה עליה במיתה: **לא יומחו כי לא וגו'.** ומקמינן לה בחליה שפחה וחליה צת חורין וס"ל דה"ק אינו מייצין מיתה משום א"ל כי לא חופשה לאחר קדושין הא חופשה לגמרי הכי יומחו דהוי לה אשת איש גמורה: **ה"ג.** הא חופשה צת אירוסין יומחו וכי קדושין ראשונים כלום היו: **אלל מאי איש לך נמימר.** דוקיא דקרא הכי משמע: **הא חופשה וחזרה ונסקדשה.** יומתו אם ינאפה עם אחר: **כ"ו** יוחנן בן ברוקא. **כ"ז.** יצמות: על עניניהם **הוא אומר כו'.** דאשה נמי מייפקדה אפריה ורביה: **מנהג הפקר היו נוהגין צה.** בנות דלל היתה מיוחדת לאדם ולא היתה משמרת עולמה: **מ"ז** ילא לחיות. אם צרמ מן העובד כוכבים או שקנסוהו צ"ד לפדותו כדאמר לקמן' דקונסים אותו לפדותו וכשיפדנו לא ישתעבד לו וקנס חכמים הוא הויל הפקיעו מן המלוא. וכן לח"ל ילא לחיות מפני שהוילאו מארץ לחוזה לחך ובגמרא' מפרש את מי קנסו אם את הלוקח או את המוכר: **ג' חו' חו' שטר:** **לכשצברת.** מן העובד כוכבים אין לי עסק בך: **ומסו.** לקמן מפרש: **ילא לחיות.** דהוא כמכירה וקנסוהו **רצין:** שקני. חותם וס' עבדות שתולין לעבדים צוואריהם: **האריסין.** ישראל שנעשה אריס לעובד כוכבים בקרקע

העובד כוכבים וקסבר יש קנין לעובד כוכבים צורך להפקיע מיד מעשרי' אריס. לחמלה לשליש ולרביעי: **החירות.** שקבלה מן העובד כוכבים צך וכן חטיין לשנה: **ואריסו צתי אבות.** כלומר אריסות קבועה ועומדת מאבות שהיו אבותיו של ישראל אריסין בקרקע זה לאצותיו של עובד כוכבים זה אפי"ה לא היו קניני ישראל אלל של עובד כוכבים הוא ופטור מן המעשר ישראל זה בחלקו: **אף על פי שעשה לו.** לישראל נמוסו: **ומן.** אם לא פרעתיך לזמן פלוני יהא חלוט לך: **קשיא ומן אומן.** דגבי עבד חשיב לה מכירה וגבי עדה לאו מכירה היא: **הא דמטא וימניה.** הך דגבי עבד: **אלל גבי עבד דמטא וימניה:** הוא: **הא לגופא** ואלל לפרא' ואי

ואין אני קורא בה אשת שני מתים. ולא ימכה שניהם היא צאה ואמרי' ביצמות (דף לה): **ג'** אחין נשואין **ג'** נשים נכריות ומת אחד מהם ועשה בה השני מאמר ומת חוללת ולא מתיצמת שנאמר ומת אחד מהם וגו' (דברים כה) מי שעליה זיקת יבם א' ולא שעליה זיקת שני יצמינו חו ע"י מאמר לא ילמה מזיקת יבום הראשון כולה ובמקצתה חל עליה זיקת יבום השני אלל הכא לא זיקת שנים עליה דחד מנייהו קדושין גמורים ודאיך לחו כלום ומייהו משום פלוגתא דאמוראי דלעיל מספקא לן הי מנייהו הו קדושין והשתא דמתו להו מתיצמת ללוו ממנה נפשך כו': וחזרה ונסקדשה לשמעון. ולאו משום אחיו נקט ליה: **פ' קדושין ראשון.** אפי' למ"ד מקודשת צה השמרו והפקיעה ומקודשת לפני שהרי שגמנה גופה והוא לה כקטן שנולד: **גמרו קדושין ראשון.** ע"י השמרו גמרו דעד עכשיו הצה עליה צאש ומלקות היה אפילו מויד ומכאן וליכך הצה עליה במיתה: **לא יומחו כי לא וגו'.** ומקמינן לה בחליה שפחה וחליה צת חורין וס"ל דה"ק אינו מייצין מיתה משום א"ל כי לא חופשה לאחר קדושין הא חופשה לגמרי הכי יומחו דהוי לה אשת איש גמורה: **ה"ג.** הא חופשה צת אירוסין יומחו וכי קדושין ראשונים כלום היו: **אלל מאי איש לך נמימר.** דוקיא דקרא הכי משמע: **הא חופשה וחזרה ונסקדשה.** יומתו אם ינאפה עם אחר: **כ"ו** יוחנן בן ברוקא. **כ"ז.** יצמות: על עניניהם **הוא אומר כו'.** דאשה נמי מייפקדה אפריה ורביה: **מנהג הפקר היו נוהגין צה.** בנות דלל היתה מיוחדת לאדם ולא היתה משמרת עולמה: **מ"ז** ילא לחיות. אם צרמ מן העובד כוכבים או שקנסוהו צ"ד לפדותו כדאמר לקמן' דקונסים אותו לפדותו וכשיפדנו לא ישתעבד לו וקנס חכמים הוא הויל הפקיעו מן המלוא. וכן לח"ל ילא לחיות מפני שהוילאו מארץ לחוזה לחך ובגמרא' מפרש את מי קנסו אם את הלוקח או את המוכר: **ג' חו' חו' שטר:** **לכשצברת.** מן העובד כוכבים אין לי עסק בך: **ומסו.** לקמן מפרש: **ילא לחיות.** דהוא כמכירה וקנסוהו **רצין:** שקני. חותם וס' עבדות שתולין לעבדים צוואריהם: **האריסין.** ישראל שנעשה אריס לעובד כוכבים בקרקע

העובד כוכבים וקסבר יש קנין לעובד כוכבים צורך להפקיע מיד מעשרי' אריס. לחמלה לשליש ולרביעי: **החירות.** שקבלה מן העובד כוכבים צך וכן חטיין לשנה: **ואריסו צתי אבות.** כלומר אריסות קבועה ועומדת מאבות שהיו אבותיו של ישראל אריסין בקרקע זה לאצותיו של עובד כוכבים זה אפי"ה לא היו קניני ישראל אלל של עובד כוכבים הוא ופטור מן המעשר ישראל זה בחלקו: **אף על פי שעשה לו.** לישראל נמוסו: **ומן.** אם לא פרעתיך לזמן פלוני יהא חלוט לך: **קשיא ומן אומן.** דגבי עבד חשיב לה מכירה וגבי עדה לאו מכירה היא: **הא דמטא וימניה.** הך דגבי עבד: **אלל גבי עבד דמטא וימניה:** הוא: **הא לגופא** ואלל לפרא' ואי

ואין אני קורא בה אשת שני מתים. ולא ימכה שניהם היא צאה ואמרי' ביצמות (דף לה): **ג'** אחין נשואין **ג'** נשים נכריות ומת אחד מהם ועשה בה השני מאמר ומת חוללת ולא מתיצמת שנאמר ומת אחד מהם וגו' (דברים כה) מי שעליה זיקת יבם א' ולא שעליה זיקת שני יצמינו חו ע"י מאמר לא ילמה מזיקת יבום הראשון כולה ובמקצתה חל עליה זיקת יבום השני אלל הכא לא זיקת שנים עליה דחד מנייהו קדושין גמורים ודאיך לחו כלום ומייהו משום פלוגתא דאמוראי דלעיל מספקא לן הי מנייהו הו קדושין והשתא דמתו להו מתיצמת ללוו ממנה נפשך כו': וחזרה ונסקדשה לשמעון. ולאו משום אחיו נקט ליה: **פ' קדושין ראשון.** אפי' למ"ד מקודשת צה השמרו והפקיעה ומקודשת לפני שהרי שגמנה גופה והוא לה כקטן שנולד: **גמרו קדושין ראשון.** ע"י השמרו גמרו דעד עכשיו הצה עליה צאש ומלקות היה אפילו מויד ומכאן וליכך הצה עליה במיתה: **לא יומחו כי לא וגו'.** ומקמינן לה בחליה שפחה וחליה צת חורין וס"ל דה"ק אינו מייצין מיתה משום א"ל כי לא חופשה לאחר קדושין הא חופשה לגמרי הכי יומחו דהוי לה אשת איש גמורה: **ה"ג.** הא חופשה צת אירוסין יומחו וכי קדושין ראשונים כלום היו: **אלל מאי איש לך נמימר.** דוקיא דקרא הכי משמע: **הא חופשה וחזרה ונסקדשה.** יומתו אם ינאפה עם אחר: **כ"ו** יוחנן בן ברוקא. **כ"ז.** יצמות: על עניניהם **הוא אומר כו'.** דאשה נמי מייפקדה אפריה ורביה: **מנהג הפקר היו נוהגין צה.** בנות דלל היתה מיוחדת לאדם ולא היתה משמרת עולמה: **מ"ז** ילא לחיות. אם צרמ מן העובד כוכבים או שקנסוהו צ"ד לפדותו כדאמר לקמן' דקונסים אותו לפדותו וכשיפדנו לא ישתעבד לו וקנס חכמים הוא הויל הפקיעו מן המלוא. וכן לח"ל ילא לחיות מפני שהוילאו מארץ לחוזה לחך ובגמרא' מפרש את מי קנסו אם את הלוקח או את המוכר: **ג' חו' חו' שטר:** **לכשצברת.** מן העובד כוכבים אין לי עסק בך: **ומסו.** לקמן מפרש: **ילא לחיות.** דהוא כמכירה וקנסוהו **רצין:** שקני. חותם וס' עבדות שתולין לעבדים צוואריהם: **האריסין.** ישראל שנעשה אריס לעובד כוכבים בקרקע

העובד כוכבים וקסבר יש קנין לעובד כוכבים צורך להפקיע מיד מעשרי' אריס. לחמלה לשליש ולרביעי: **החירות.** שקבלה מן העובד כוכבים צך וכן חטיין לשנה: **ואריסו צתי אבות.** כלומר אריסות קבועה ועומדת מאבות שהיו אבותיו של ישראל אריסין בקרקע זה לאצותיו של עובד כוכבים זה אפי"ה לא היו קניני ישראל אלל של עובד כוכבים הוא ופטור מן המעשר ישראל זה בחלקו: **אף על פי שעשה לו.** לישראל נמוסו: **ומן.** אם לא פרעתיך לזמן פלוני יהא חלוט לך: **קשיא ומן אומן.** דגבי עבד חשיב לה מכירה וגבי עדה לאו מכירה היא: **הא דמטא וימניה.** הך דגבי עבד: **אלל גבי עבד דמטא וימניה:** הוא: **הא לגופא** ואלל לפרא' ואי

ואין אני קורא בה אשת שני מתים. ולא ימכה שניהם היא צאה ואמרי' ביצמות (דף לה): **ג'** אחין נשואין **ג'** נשים נכריות ומת אחד מהם ועשה בה השני מאמר ומת חוללת ולא מתיצמת שנאמר ומת אחד מהם וגו' (דברים כה) מי שעליה זיקת יבם א' ולא שעליה זיקת שני יצמינו חו ע"י מאמר לא ילמה מזיקת יבום הראשון כולה ובמקצתה חל עליה זיקת יבום השני אלל הכא לא זיקת שנים עליה דחד מנייהו קדושין גמורים ודאיך לחו כלום ומייהו משום פלוגתא דאמוראי דלעיל מספקא לן הי מנייהו הו קדושין והשתא דמתו להו מתיצמת ללוו ממנה נפשך כו': וחזרה ונסקדשה לשמעון. ולאו משום אחיו נקט ליה: **פ' קדושין ראשון.** אפי' למ"ד מקודשת צה השמרו והפקיעה ומקודשת לפני שהרי שגמנה גופה והוא לה כקטן שנולד: **גמרו קדושין ראשון.** ע"י השמרו גמרו דעד עכשיו הצה עליה צאש ומלקות היה אפילו מויד ומכאן וליכך הצה עליה במיתה: **לא יומחו כי לא וגו'.** ומקמינן לה בחליה שפחה וחליה צת חורין וס"ל דה"ק אינו מייצין מיתה משום א"ל כי לא חופשה לאחר קדושין הא חופשה לגמרי הכי יומחו דהוי לה אשת איש גמורה: **ה"ג.** הא חופשה צת אירוסין יומחו וכי קדושין ראשונים כלום היו: **אלל מאי איש לך נמימר.** דוקיא דקרא הכי משמע: **הא חופשה וחזרה ונסקדשה.** יומתו אם ינאפה עם אחר: **כ"ו** יוחנן בן ברוקא. **כ"ז.** יצמות: על עניניהם **הוא אומר כו'.** דאשה נמי מייפקדה אפריה ורביה: **מנהג הפקר היו נוהגין צה.** בנות דלל היתה מיוחדת לאדם ולא היתה משמרת עולמה: **מ"ז** ילא לחיות. אם צרמ מן העובד כוכבים או שקנסוהו צ"ד לפדותו כדאמר לקמן' דקונסים אותו לפדותו וכשיפדנו לא ישתעבד לו וקנס חכמים הוא הויל הפקיעו מן המלוא. וכן לח"ל ילא לחיות מפני שהוילאו מארץ לחוזה לחך ובגמרא' מפרש את מי קנסו אם את הלוקח או את המוכר: **ג' חו' חו' שטר:** **לכשצברת.** מן העובד כוכבים אין לי עסק בך: **ומסו.** לקמן מפרש: **ילא לחיות.** דהוא כמכירה וקנסוהו **רצין:** שקני. חותם וס' עבדות שתולין לעבדים צוואריהם: **האריסין.** ישראל שנעשה אריס לעובד כוכבים בקרקע

השבוים מפני תקון העולם רש"י

השבוים מפני תקון העולם רש"י

השבוים מפני תקון העולם רש"י

השבוים מפני תקון העולם רש"י

השבוים מפני תקון העולם רש"י

השבוים מפני תקון העולם רש"י

השבוים מפני תקון העולם רש"י

השבוים מפני תקון העולם רש"י

השבוים מפני תקון העולם רש"י: אין לוקחין ספרים תפילין ומזוזות מן עובדי כוכבים יתר על דמיהן מפני תקון העולם. פ' הפקיעוהו מן המצות אי נמי כשמוכרוהו לח"ל הפקיעוהו ממצות הנהגות בא"י לפיכך קונסים אותו שיצא לחירות: ת"ר המוכר עבדו לכנעני יצא לחירות וצריך